

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล จังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เปรียบเทียบการพัฒนามาตรฐานจิตของนักเรียน กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
- 1.2 เปรียบเทียบการพัฒนามาตรฐานจิตของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวและที่ได้รับข้อเสนอแนะ
- 1.3 เปรียบเทียบการพัฒนามาตรฐานจิตของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลมาจากการทดลอง โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 ข้อ และเนื่องจากจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มด้วยวิธี

สุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) จึงสามารถเลือกสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสม คือ ใช้การทดสอบค่าที่แบบอิสระ (t-test Independent) ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสุจริต ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสุจริต

กลุ่มทดลอง	N	X	S.D.	df	t
ก่อนการทดลอง	30	75.66	8.50	29	4.350**
หลังการทดลอง	30	85.33	13.06		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เปรียบเทียบการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสุจริตและกลุ่มควบคุมภายหลังการให้ข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสุจริตกลุ่มควบคุมภายหลังการให้ข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S.D.	df	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	30	85.33	13.06	29	1.670**
นักเรียนกลุ่มควบคุม	30	82.60	12.85		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีการพัฒนาจิตสุจริตมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 เปรียบเทียบการพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล คงรายละเอียดที่แสดงในตาราง 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการพัฒนาจิตสุจริตของกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S.D.	df	t
นักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลอง	30	85.33	12.85	29	1.250
นักเรียนกลุ่มระยะติดตามผล	30	86.00	13.11		

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองมีการพัฒนาจิตสุจริตไม่แตกต่างกันกับนักเรียนกลุ่มระยะติดตามผล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้